

DUBROGUEA JUNĂ

POLITICĂ — ECONOMICĂ — CULTURALĂ — ZILNICĂ

Director-Proprietar
CONST. N. SARRY

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului Constanța sub No. 37 din Mai 1938

Abonamentul cu supliment cultural un an 800 lei — 6 luni 500 lei — Pentru Autorități și Instituții lei 2000
TELEFON No. 13.43 — Imprimeriile proprii Str. Scarlat Vărnav No. 27

Redacția și Administrația:
CONSTANȚA, str. Scarlat Vărnav No. 27

FINANTELE MUNICIPIULUI CONSTANȚA

Evenimentele politice, de ordin internațional, au înțărări determinante în viața economică. Consecințele sunt simțite nu numai de aceia care au parte activă, dar chiar și de cei ce stau ca simpli spectatori inofensivi în jurul focarelor de afirmare a credințelor pe calea armelor.

Municipiul Constanța s'a bucurat, în timp de pace, de o activitate economică prosperă, care a lăsat venituri frumoase, atât pentru particulari, cât și pentru autoritățile publice. Războiul i-a dat în schimb, o importanță militară echivalentă noțiunii unui cap de pod și oiașe a trebuit să sufere Municipiul Constanța, se poate ușor vedea și astăzi.

Era natural deci ca, odată cu declararea războiului, finanțele Municipiului Constanța să sufere o diminuare a surselor de venit, în mod concludent.

Câteva cifre, ne vor indica ce înseamnă războiul — în mod direct — pentru bugetul Primăriei. Se știe, că una din sursele principale de venituri, o forma impozitul asupra produselor petrolifere exportate prin portul Constanța.

Din anul 1922 și până în anul 1933, inclusiv, printr'un regim convențional, în care toți exportatorii acceptaseră să contribuie la ridicarea edilitară a orașului, printr'o taxă de 100 lei la vagonul de produse petrolifere și de lei 40 la vagonul de cereale exportat, s'a realizat suma de lei 320.184.240.

Față de totalul general al încasărilor de lei 377.968.103 obținute de Primărie, pe același interval de timp, aportul portului Constanța se prezintă cu un procent de 36,41%.

Dela 21 Aprilie 1934, când legea finanțelor locale a fost modificată în sensul că orașele, puhoie de export, au dreptul să perceapă un ban la kilogramul de petrol sau benzină exportat și până la 21 Iunie 1941 (data intrării în războiul de re-întregire), Primăria a încasat suma de lei 383.389.814, adică un procent de 42,5%, față de totalul încasărilor, pe acest interval de timp, de lei 901.554.108.

Aceste cifre, învederează cu prisosință enormul aport al unor surse de venituri realizate în mod sigur și fără nici o efortare din partea organelor administrației municipale.

Volumul lor reprezintă un număr de tot atâtea opere edilitare înfăptuite de comună, ce au permis ca, numai în 65

ani de gospodărie românească, Constanța să ia o înfașurare urbanistică, demnă de rolul ce are în viața economică a Țării.

Consecințele inevitabile ale războiului și-au spus cuvântul și în această materie.

Datoria față de ostașii noștri

Dinspre răsărit au năvălit peste noi în cursul veacurilor tot felul de hoarde. Cei dela răsărit au îndut întotdeauna la pământul nostru și, hrăpăreți, ni l-au furat atunci când au avut prilejul. Indiferent că se aflu la răsărit Tătari sau Ruși — Rușii Țarilor sau bolșevicii lui Stalin — răsăritul a fost o permanentă amenințare pentru poporul nostru.

Asigurarea frontierei noastre dela răsărit a fost una din cele mai grave probleme ale istoriei noastre românești, și armata Maresăului Antonescu își îndeplinește astăzi, cu o vitejie recunoscută de toată lumea — misiunea ei istorică de luptă de apărare împotriva hoardelor dela răsărit. O știm toți Românii această și suntem străns uniți alături de armata noastră vitează.

Suntem în rânduri strănse alături de ostașii noștri, le urmărim cu mândrie nemărginită faptele eroice, spiritul lor de jertfă pentru Patrie, pentru spărarea drepturilor și asigurarea viitorului ei. Armata ne dă azi, ca și în trecut, încrederea cea mai mare în neamul nostru și în viitorul său.

Că toată națiunea este solidară, alături de armată, a arătat-o în nenumărate rânduri. A arătat-o mai ales cu prilejul primirii grandioase pe care a făcut-o glorioșilor victoriei dela Odesa. A arătat-o însă, între altele, și cu prilejul apelului lansat de Consiliul de Patronaj în luna August a anului trecut, când mic și mare, bogat și sărac, au dat haine călduroase pentru ostașii noștri de pe front. Cum au primit ostașii noștri de pe front aceste haine călduroase, acest semn de recunoștință a națiunii față de ei, se vede bine din numeroasele scrisori de mulțumire pe care le-au adresat ei, din tranșee, donatorilor lor.

Pentru Duminică 21 Februarie a. c., Consiliul de Patronaj apelează din nou la națiune, cerându-i obolul destinat nevoilor ostașului nostru. Nu este vorba atât de nevoile personale ale ostașului, pentru că grija supremă în această privință o are administrația militară. Este însă vorba de alte nevoi, de alte dureri, tot

Așa bunăoară, în exercițiul 1939-940, Primăria a încasat din exportul produselor petrolifere, suma de lei 30.977.515, în exercițiul 1940-941, suma de lei 13.125.822, în exerc. 1941-942,

continuare în pag. 2 a

atât de mari ca și cele personale — este gândul ce poartă pe ostaș la cei de acasă ai săi. Plecând pe front, el a lăsat familia sa de multe ori în lipsuri — și desigur lipsurile pe care le duce o familie sunt mai mari când lipsește brațul voinic, de muncă al bărbatului. Iar gândul că familia sa ar duce lipsă, chină pe ostaș.

Acest gând mai ales nu trebuie să-l chină. Ostașul nostru trebuie să fie încredințat că, la rândul ei, națiunea întreagă înțelege să-i apere familia. Singura modalitate, deci, de a ne arăta dragostea pe care o avem față de ostașul nostru, este de a veni în ajutorul familiei sale.

Acesta este scopul acțiunii întreprinse de Consiliul de Patronaj sub numele de „Ziua Ostașului”. „Ziua Ostașului” va fi Duminică 21 Februarie a. c. și prin ea se înțelege ziua în care națiunea întreagă va veni, prin obolul ei benevol, în ajutorul familiei ostașului.

„Ziua Ostașului” este ziua datoriei naționale pe care o avem și dela care nu ne putem eschiva nici bogat nici sărac, de a da cu toată dârnicia, mână delă mână, de a contribui la strângerea fondurilor pentru ajutarea familiilor mobilizaților nevoiași. Este fondul național pentru ostași, adică pentru ce-l este lui mai drag și mai apropiat: familia sa.

Ajutarea acelu nevoiaș este în general o datorie creștinească. Ajutarea familiilor ostașilor mobilizați este însă o poruncă națională. De aceea, toți care simțim românește, toți cari înțelegem datoria românească a ceasului de față, așa cum și-o înțeleg ostașii noștri, trebuie să răspundă la apelul Consiliului de Patronaj și să dea.

Să dea cât mai mult pentru familia ostașului.

Este o datorie pe care ostașul nu ne-o impune, pentru că el nu ne cere nimic și ne dă în schimb totul. Dar este datoria tuturor Românilor de a se solidariza în acest moment istoric cu armata noastră și această datorie a solidarității naționale ostașul ne-o impune, pentru că el răspunde la ea în cel mai înalt grad.

DUMINICA

de Preotul CONST. POPESCU

În această zi, cetitorii noștri vor afla că — din fața Sf. Altar — se va da glas parabolei fiului risipitor, pe care Mântuitorul Hristos a rostit-o în fața mulțimei. Este o parabolă de o neasemuită valoare didactică; cu o învățatură fundamentală, din care gândirea creștină ar trebui să nu înceteze de a se hrăni. Inima acestei parabole nu-i atât pocăința fiului pierdut, cât atitudinea tatălui. Iaraci se înțelege chipul Tatălui ceresc, care privește pe păcătos cu milă, îl cheamă, îl primește cu cea mai dragă condescendență și-l încercă cu toate darurile sale.

Ce admirabilă gândire a avut Biserica noastră ca, în preajma marelui post, să așeze această parabolă minunată! Căci fii rătașiți sânt și acum și s'ar putea să li se apară pe buze scârba fiului risipitor din Evanghelie, atunci când ochii deziluzionați se opreau asupra străzilor ce le acoper trupul și asupra mâncării porcești pe care o inghit.

Evident, în împrejurările de azi, n'am să mă gândesc numai la fii risipitori de averi materiale moștenite, ci și la fii risipitori, pe cari Dumnezeu i-a înzestrat cu minte, inimă și voință. Acestea sânt o avere neprețuită, pe care generația noastră o risipește din belșug prin multe căi de pierzanie.

Știm că religia noastră ne-a fost dată pentru ca întreaga omenire să fie înștiințată de toate simțirile ce sânt în noi. De parte de a opri inteligența din puterea sa de a vedea, căci ea ne descoperă orizonturi nouă, pătrunde mai sus și mai dinainte; de parte de a strânge inima în căile prea strimte ale naturii, căci ea se lățește și varsă o fiacără nouă, dragostea. Iar dacă se pare că se sacrifică un simțământ în om, apoi această nu e ca să-l aruncăm în groapă, ci ca să-l însuflețim pentru o viață superioară, să-l scăpăm de ce este searbăd și efemer și să-l îmbrăcăm în tot ce este veșnic.

Totuși apar furtuni în suflet, nerăbdare în instincte, reacțiuni violente în sensibilitatea noastră, cari sfârșesc de foarte multe ori cu înfrângerea voinții însăși. Firește, în cazul acesta, viața se risipește în hazard, se aruncă în toate direcțiunile fără lege, fără frâu, fără vre-o unitate de orientare.

Astfel s'a sters viața fiului rătașit din Sf. Evanghelie și tot astfel se storc viețile fililor risipitori de azi. Dar această până când? Cum putem noi răsplăti exaltarea unui patriotism intim

legat de elanul religios din sufletul ostașilor noștri? Cu lenevia și cu galăgia zadarnică, cari nu împing spre muncă? Cu lacomul care n are altă preocupare decât să-și umple burta? Cu prostia care se ridică ca gonocle prin puterea vârtejului sau cu putreziciunile din fundul liniștit ai marilor în urma unor zguduiri, ca apoi prostia să parvină, să stăpânească și să comande cu tiranie? Cu cântecul și femecea de petrecere a ticălosului? Cu șarlatanul care drămuiește și rupe din bucățile suferințului și a nevoiașului? Iată atâtea trupuri fura de viață, iată atâtea trupuri pierdute, iată atâtea caractere de oameni, incapabili de o fiacără, streine de orice elan și de orice generozitate!...

Zis-a fiul cel pierdut, când și-a venit în fire: „Scula-mă-voiu și mă voiu duce la tatăl meu...” Ei bine, cum de nu tresăltă aceste pietre, cum de nu scapără din ele scântei, ca să prinda puteri, cari să le ducă cu maximum lor de intensitate către o ființă, care-i mai pre sus de orice ființă; către o ființă, careea nu-i lipsește nimic, care e viața vieții, lumina lăminei, bunătața bunătații, iubirea iubirii; către o ființă, al căreia glas nu poate fi întrecut în dulceață și putere, a careea privire transmite iubirea și la a careea atingere simți numai decât parfumul inimii sale.

Această ființă nu-i decât Tatăl ceresc care iartă pe orice fiu risipitor, când se căește, când se scoală, când se întoarce către El, pentru a trăi alături de El într'o ordine și morală desăvârșită.

Din snopul gândurilor

FLORILE

sunt darurile făcute oamenilor de pământ. Sunt soll cari cer pace, sânt, dragoste. Sânt cântecce ce se înalță din seva pământului și îndălându-se spre soare, se dăraesc lumii în zăd de nuenje.

Unde nu găsești flori? Câmpuța se scaldă în aceste zămbete. Pe dealuri, în munți, în grădini, în case, puse baldnește la ureche sau prinse pe cămășile albe sub cari fremătă primăverile sântilor.

Florile sunt minunate ca daruri: îți aduc în suflet bucuria, te simți un altul și nu de puține ori oamanii sau femeile plâng cu buchetele în brațe. Florile te fac mai bun; crezi în frumusețea —

continuare în pag. 5-a

ISTORIA evoluției medicinei în Dobrogea

Raport prezentat Congresul Internațional al Istoriei Medicinii, ținut la București în anul 1932

II

de Dr. HECTOR SARAFIDE

Dela medicina preistorică trecem la medicina preistorică a înfloritoarelor colonii grecești, care au fost întemperate prin secolul al VI în. de Chr. pe terenul scitic al Pontului Euxin, ale tărâmurilor Istrului, ale terenurilor din delată și încă în interiorul Țării.

Este adevărat că istoria Științei Minore și a coloniilor miliesiene, stabilite pe teritoriul său, nu pomenesc numele medicilor; noi nu putem admite că aceste colonii nu ar fi avut locuitorii lor chiar necerșinați, dat fiind că grecii antici nu despărțeau niciodată artele de științe; comerțul nu putea acapara coloniile în mod exclusiv, fără ca elementele medicinei să nu fi parvenit să pătrundă alături de celelalte arte și meserii.

Căci, după săpăturile ce au dat la iveală vestigiile civilizației lor, aceste colonii își aveau stabilimentele de băi și de palestre, care nu puteau să aiba aceste localități de igienă și de gimnastică fără prezența medicilor. La acest fel de cultură, pe cât știm noi, erau atașați măștri gimnastici, cari nu erau alții decât obișnușii chirurgieni.

Cu toate acestea nu găsim inscripțiuni, precum s-au găsit la elicele Asclépieia, prezența lor dovedind existența unei medicine mai științifice. Pare-se că empiricii din Știința Minoră nu puneau mare preț pe recunoștința bolnavilor lor lecuși, mulțumindu-se mai curând cu remunerații mai modeste.

Astfel noi nu găsim prea multe vestigii de medicină din vechea provincie a Științei și nici nume de medici sau farmaceuti, precum se întâmplă în Transilvania, unde numeroși au fost reprezentanții științei medicale, printre cari chiar personalități ca Dioscoride, care a practicat acolo timp îndelungat.

În tot cazul, arheologii prin săpăturile lor au pus în evidență existența cultului lui Apollon Iatros (medic) în Istria, unul din cele mai mari orașe ale litoralului scitic, în ciastee cultului cărui se clădise un templu.

Această divinitate, al cărei rost era să ferească de boale, a trebuit să-și aibă preoții, cari erau tămăduitorii bolnavilor, conducătorii Asclepieilor, precursorii medicinei lui Hipocrate.

Printre săpăturile dela Dionisopolis din anul 1907 s'a găsit un mormânt făcut din piatră, cu poarta spre răsărit. În acest mormânt, care se prezintă a data din sec. III a. Chr., s'au găsit resturile unui schelet și instrumente chirurgicale; printre altele s'a găsit și un inel gravat.

Instrumentele a căror descriere a făcut-o eminentul profesor dela facultatea din Sofia, Dr. P. Stoianoff, în „Istoria na Varnensko-Arheologicesco Druzvo” se compun dintr'un bisturiu, al cărui mâner în bronz poartă adăptată o lamă de oțel, foarce cu mâner bronz-

zate, c spatula pentru a abate limba sau pentru a servi la anestezarea medicamentelor, o pensă anatomică, o pensă epiloratorie, două croșete ecartoare, (cărțile care îndepărtează pielea în timpul operațiunii), o daltă scobitoare pentru intervenții la oase, precum și alte instrumente diformate de rugină. Pe lângă aceste instrumente s'a găsit și o cutie, care probabil servia ca trusă chirurgicală, precum și mici plăci de piatră, de care uzau medicii antici la amestecarea materiilor medicale.

Ca instrumente de farmacie, o mică mistrie în bronz, de

care se serviau la încălzirea soluțiilor oleoaze sau a alțiilor ce le lihefiau și le turnau în ranile deschise. O asemenea mistrie s'a mai găsit în împrejurimile Mangaliicii de către doctorul Slobozianu.

Printre instrumentele descri-se mai sus, s'a mai găsit o linguriță, care servia la măsurătoarea sau administrarea medicamentelor în praful.

Iată dovezile, că medicina în coloniile Științei minore se practica de către medici, a căror știință era destul de înaintată, deoarece existența acelei mistrie ne învătă că acei medici erau un profesionist iscusit.

CRONICA FISCALA

Impunerea salariaților

(Continuare din numărul trecut)

Orice alți lucrători calificați și necalificați, se încadrează în grupa cea mai apropiată.

Salariile minimale orare pentru categoriile și grupele menționate, sunt următoarele:

CATEGORIILE DE LUCRĂTORI	Grupa	Salariile minimale de bază orare în lei	
		Bărbați	Femei
Muncitori necalificați:			
In vârstă de 14-18 ani	—	13	10,50
Peste 18 ani	—	26	21
Lucrători industriali:			
In vârstă de 14-21 ani	—	19,50	15,50
Peste 21 ani	—	28	22,50
Lucrători calificați cu practica de cel puțin doi ani dela calificare	A	30	24
	B	40	32
	C	45	36
	D	70	56
Lucrători calificați cu practica mai mică de doi ani dela calificare	A	21	19
	B	28	22,50
	C	31,50	25
	D	49	39

Salariile minimale de mai sus, sunt pentru categoria I-a de salarizare, așa cum este stabilită pentru funcționarii publici prin Jurnalul Consiliului de Miniștri No. 120 din 3 Aprilie 1941. Pentru categoria II-a, vor fi reduse cu 8%, pentru categoria III-a cu 12%, și pentru categoria IV-a cu 20%.

Pentru lucrătorii în acord, care au lucrat luna întreagă, salariul minimal lunar este egal cu salariul de mai sus, socotindu-se săptămâna de 48 ore și luna ca având 4 săptămâni.

La aceste salarii minimale, se adaugă o alocație lunară de 500 lei pentru fiecare copil până la 14 ani, al salariatului, iar pentru copiii care nu-și justifică singuri existența, limita se prelungește până când împlinește vârsta de 16 ani.

Totodată, vă comunicăm și următoarele norme cărora vă veți conforma cu ocazia aplicării dispozițiilor art. 47 al. ultim:

1. Salariile minimale prevăzute la punctul I pentru muncitorii necalificați din industrie și asimilații lor din comerț, au caracterul unor salarii minimale generale și lunare, aplicabile la toate întreprinderile și sub care nu se poate trece.

Pentru lucrătorii din industriile mecanice și metalurgice și întreprinderile de arte grafice, se aplică salariile minimale prevăzute la punctul II, atât pentru lucrătorii industri-

ali și lucrătorii calificați pentru care la punctul I nu sunt prevăzute salarii minimale, dar și pentru muncitorii necalificați, încasându-se întotdeauna impozitele la sumele cele mai mari.

2. Legea pentru așezarea contribuțiilor directe asupra veniturilor, stabilind în art. 17

continuare în pag. 4 a

Soc. Națională de Crucea Roșie Filiala Constanța

Convocare

În conformitate cu art. 26 din regulamentul, se aduce la cunoștința membrilor Filialei Constanța că Adunarea generală va avea loc în ziua de 21 Februarie 1942, ora 16 jum., în localul Serviciului sanitar din str Tudor Vladimirescu 26.

ORDINEA DE ZI:

- 1) Deschiderea adunării.
- 2) Darea de seamă a comitetului filialei pe anul 1942
- 3) Căutarea situației financiare precum și procesul verbal al conzoriilor
- 4) Desfășurarea comitetului filialei de gestiunea pe anul 1942
- 5) Ratificarea cooptărilor de noi membri
- 6) Diverse referitoare la bunul mers al filialei.

În cazul când nu se vor întruni până la regulamentul de membri, Adunarea generală se va ține Duminică 28 Februarie 1942, în același local și la aceeași oră

Locot. Apostolescu incendiază opt tancuri bolșevice

În aspră luptă cu bolșevicii, ostașii noștri săvârșesc adesea lucruri ce ies din comun și le aureolează fruntea cu un nimf de devotament evanghelic. În ofensiva pe care bolșevicii au deslășuit-o la sfârșitul lui Noiembrie 1942, pe frontul Stalingradului și în cotelul Donului, luptătorii noștri — ofițeri și ostași — s'au acoperit de cea mai autentică glorie, luptând adesea împotriva unui inamic cu mult superior ca număr și armament. Iată un exemplu: În seara zilei de 20 Noiembrie, pe o vreme de ceață și întuneric decatran, bolșevicii reușesc să încercuască un escadron. Sectorul acesta era apărat de Locot. Apostolescu, comandantul unei baterii de A. C. A. ce era atașată pe lângă o Filială de Vânătoare.

Încercuirea s'a început a se face simțită pe la orele 9 seara. Imediat s'a dat alarma. Și, fiindcă avioanele nu-și puteau lua sborul din cauza întunericului și ceței ce acoperea totul, bravii noștri aviatori au pus mâna pe arme și au luptat ca infanteriști, făcând cerc în jurul aerodromului. Noaptea se scurse cu împușcături rare și dintr-o parte și din alta, mai mult pentru a se face simțită unii în fața altora. În zorii zilei, tancurile rusești — cincisprezece la număr — porniră vijelioase către aerodrom. Locot. Apostolescu, comandantul Bateriei de A. C. A. saltă de bucurie. Acum e vremea să arate bolșevicilor cum știu să tragă tunurile sale.

Și, pentru ca să fie mai sigur că loviturile nu-și vor greși ținta, trece el însuși ca trăgător la unul din tunuri. Tancurile rusești înaintează, vărsând foc și oțel asupra aerodromului. Tunurile Locot. Apostolescu intră imediat în acțiune. Sboară primele lovituri cu șuerat scurt și ascuțit. Din 9 lovituri, opt lovesc în plin namilele bolșevice cari șovăie, se pochtinesc și-și încetează huruitul motoarelor. Opt flăcări se desprind deodată din țărâra tancurilor bolșevice, lărmând tot câmpul dintre Carbovca și Vorosilovca. Aite trei tancuri sunt incendiate și ele de aparatele noastre care-și iau seră sborul, intervenind cu efect în luptă. Restul tancurilor bolșevice își luară repede drumul înapoi, lăsând pe teren 11 limbi de foc, cari își înălțau flăcările prin desimea ceței ca o țerță adusă nesăbuită lor încercări de a cuceri aerodromul apărat de Locot. Apostolescu. Nu mult în urmă, apar tancurile bolșevice, cari încearcă să bombardeze și neutralizeze aerodromul.

Locot. Apostolescu stă însă

neclintit lângă tunurile sale reușind să prin locul lui bine ținut să alunge și acest val de... „corbi sovietici”. În încleștarea bătăliei, oșchișă scurmă adânc în pulpa Locot. Apostolescu. Deși sângele se scurge șiroaie, el refuză să fie evacuat, își face un pansament sumat acolo lângă tunuri și continuă lupta cu și mai mare îndăure. Au mai încercat bolșevicii și alte atacuri, însă toate s'au sfârșit în fața voinței și vitezei de neînfrânt a Locot. Apostolescu.

Pentru dărzenia și curajul său și pentru priceperea cu care a apărat aerodromul, Locot. Apostolescu, — ca primă satisfacție, — a primit felicitări dela înaltul Comandament german. De atunci a trecut o lună și jumătate... Aerodromul se găsește însă tot în mâinile noastre, pentrucă pe el se găsește Locot. Apostolescu, care a rămas neclintit lângă tunurile lui scumpe, continuând să lupte și să... se vindece totodată de rana primită la picior. Să te vindeci și să-ți trăiești convalescența în locul bătăliei neîntrerupte, iată cea mai frumoasă cunună de glorie, ce s'a așezat pe fruntea bravului erou Locot. Apostolescu.

Subl. N. BUNESCU
Reporter de război S. M. P.

FLORILE

continuare din pag. 1 a

nei uleși, în dragoste, fără de care nu simți un farmec în această pământeană iecere.

Aștept să vină primăvara, soarelle, florile. Toamna a fost atât de tristă, iarna ține atât de mult. Și nu vezi nicio floare. Și fără de flori în suflet nu se auzese înfloririle, aceste înfloriri mal albe ca albul ghiocului, mal mal mistertose ca parfumul trandafirilor.

De aceto, îmi plac florile. Flindcă ele te îndeamnă la viață și'n singurătatea în care sufletul se abate ca o pasăre rănită de moarte, și unde îți sunt trimise de mâini mele și albe, de inimă ca vara de for nimoi ele îți mai pot aduce alinare, încadere în pitor în tins.

VASILE OPROVICIU

—xx—

Restricții

pentru călătorii de clasa III-a din jud. Tulcea

În urma intervenției serviciului sanitar al jud. Tulcea, direcția generală c. f. r. a dispus să nu se mai elibereze bilete călătorilor de cl. III-a ce se urcă din stația Tulcea, decât numai în baza biletelor de deparazitare.

Biletete de deparazitare se vor viza de casierii c. f. r. odată cu emiterea sau vizarea legitimațiilor de călătorie.

Pierzând Buletinul populației eliberat de biroul Constanța, pe numele Doa Rada str. Topraisar No. 21, îl declar nul.

+ Dumitru Ionescu

Sâmbătă 13 Februarie l-am petrecut la lăcașul său de vece, acolo, unde nu este nici părtinire, nici ură, ci viață fără sfârșit.

Plecarea lui dintre noi, la vârsta de 77 ani, o suportăm mai ușor, când ne gândim la bravii noștri ostași, care își dau viața fără precupețire, pentru salvarea patriei și pentru apărarea civilizației; ea ar fi trecut ca orice altă înmormântare, a unui om care „și-a trăit traiul și și-a mâncat mărul”, dacă nu și cu această tristă ocazie, nu s'ar fi produs fapte care îndurează și aruncă neîncredere în lumca credincioșilor.

Defunctul, în afară de funcțiunile publice ce a îndeplinit cu conștiințozitate și demnitate în Constanța, afară de faptele creștinești ce zilnic săvârșia, a fost și episcop-casier la Biserica Adormirea Maicii Domnului, timp îndelungat.

Cu această ocazie l-am cunoscut bine, l-am apreciat mult, căci constatasem că el era singurul dintre episcopii care, zilnic, muncea mult, cu diagoste, care nu lipsea de la nici un serviciu religios și prin munca sa dezinteresată în administrarea averii bisericești, a contribuit în cea mai mare măsură la creșterea averii episcopiei, cu toate că avea dese nemulțumiri tocmai din partea acelor care trebuiau, să-l ajute, să-l încurajeze și să-i fie chiar recunoscători; ba la un moment dat, bănuind de gestiune neregulată deși gestionar era parohul, a fost suspendat și trimis în judecata tribunalului, care încă nu s'a pronunțat. Pentru a ajunge la aceasta, ași putea spune „neglegiure”, nu s'au dat în lături dela nimic, mergând până acolo, că au dosit din cancelaria episcopiei acte și registre doveditoare unei bune administrațiuni; totuși expertiza contabilă ordenată de tribunal, a pus lucrurile la punct.

Credeam că măcar în fața corpului său neinsuflit, slujitorii altarului, vor arăta dreptcredincioșilor din parohie, faptele de tun creștin ale defunctului; munca depusă în slujba bisericii pentru mărirea fondurilor, dar n'au făcut-o și aceasta este motivul care m'a hotărât să scriu aceste rânduri.

Dumnezeu a voit ca Dumitru Ionescu — Moșul — creștin ortodox fără prihană, să plece dintre noi cu ponosul, fără ca cei obligați să arare coneroriașilor faptele săvârșite de el fără plată, măcar, ca un stimulent pentru acei ce ne urmează, dacă nu ca recunoștință pentru cel dispărut.

Noi avem datoria să-l reabilităm, să scoatem adevărul din întunericul satanei și prin

aceasta să dovedim celor lacomi și răi, că dacă drumurile lui Iuda sunt multe și întortocheate, se mai găsesc și buni creștini, cari să muncească pentru a le îndrepta pe calea binelui și a iubirii aproapei.

Dumnezeu să-i odihnească.

GHEORGHE STETCU

+ Ionel Berberianu

Au trecut patru ani de când, în mod fulgerător, a închis ochii omul de treabă, intelectualul și

profesionistul bine pregătit care a fost Ionel Berberianu.

Timpul care s'a scurs n'a putut șterge din sufletele celor cari l-au cunoscut și l-au apreciat amintirea acestui om a cărui pierdere a fost adânc regretată de toată lumea locuitorilor acestui oraș. Pentru pomenirea sufletului lui, se va oficia mâine Sâmbătă 20 Februarie, ora 11 dim., un parastas la biserica „Adormirea Maicii Domnului”.

CRONICA FISCALĂ

continuare din pag. 3 a

al. ultim, că verificarea se va face ținându-se seama de felul de trai al salariaților care nu mai are și alte surse de venituri sau în comparație cu cele primite de salariații de aceeași categorie și importanță dela întreprinderi similare, veți verifica realitatea salariilor și de la alte întreprinderi industriale, comparându-le cu cele minime prevăzute la punctul II, bineînțeles observându-se ca încadrarea în categorii și grupe să fie bine făcută.

3. Orice salariat din întreprinderile comerciale nu va putea fi trecut de state cu un salariu mai mic decât cel minimal prevăzut la punctul I, pentru muncitorii necalificați din industrie și comerț.

Funcționarii calificați din întreprinderile comerciale, trebuind în mod normal să aibe salarii mult mai mari decât cele minime ale muncitorilor necalificați, verificarea se va face pe baza normelor prevăzute de lege, cu toată seriozitatea, evaziunea în acest domeniu fiind cu atât mai mare față de trecut, cu cât salariile s'au mărit continuu, fără ca această mișcare ascendentă să fie înregistrată pe statele cu care impozitul este vărsat fiscului.

La toate întreprinderile, industriale sau comerciale salariile mai mici decât cele minime nu pot fi trecute pe state.

100.000.000

mai mult ca în vechiul plan

Totalul Câștigurilor

356.570.000

în cel mai fericit caz

30.000.000

1 PREMIU DE 20.000.000
 1 CÂȘTIG DE 10.000.000
 1 CÂȘTIG DE 5.000.000
 1 CÂȘTIG DE 2.000.000
 3 CÂȘTIGURI DE 2.000.000
 4 PREMII DE 2.000.000

Atențiune! Atențiune!

CU 100 DE MILIOANE

s'au mărit câștigurile la Loteria 29-a, care începe acum.

CUMPARAȚI-VĂ LOZURI!

LOTERIA DE STAT

PE CLASE

TRAGEREA CLASEI 1-a LA 28 FEBRUARIE 1943

Cronica cinematografică

Zarah Leander în „HABANERA”

Zarah Leander, care a fermecat pe spectatori, nu numai prin perfecțiunea jocului ei scenic ci și prin duioasele ei cântece, va fi văzută din nou săptămâna aceasta într'unul din cele mai bune filme „Habancera”, la Cinema Victoria.

Alături de Ferdinand Marian care a jucat magistrul în „Evreul Süss” și Karl Martell un alt mare artist, fermecătoarea Zarah Leander reușește în „Habancera” să înduioșeze până la lacrimi și să emoționeze inimile.

În linii generale subiectul este următorul: Impresionată de exotismul și poezia unei insule pierdută în imensitatea Oceanului, unde vaporul cu care călătorea făcuse o escală, tână și frumoasă suedeză, al cărei rol este interpretat de Zarah Leander, rămâne în acest insulă, ca tovarășe de viață a celui mai bogat locuitor al ei, creolul Don Pedro de Avila.

Din cauza temperamentului brutal al acestui despot, se capătă între soți o prăpastie adâncă. Conflictul familiar se naște, copilul este disputat și de mamă și de tată și odată cu anii ce se scurge, viața chinută și plină de venin a tinerei femei devine un adevărat iad.

Măcară brutalului creol pune capăt acestui conflict, iar tână și frumoasă femeie pleacă în Patrie, împreună cu doctorul Sever Nagel (Karl Martell) să și depene visul de adevărată fericire.

Habancera este un film mare, în care spectatorul va găsi emoție și duioșie, poezie și exotism. Lacrimi și durere, muzică, dans și lupte cu taurii, cari fac parte din cadrul romantic al insulei unde se desfășoară acțiunea.

INFORMAȚIUNI

Atragem de pe acum atențiunea cititorilor noștri asupra unui articol deosebit de frumos, ce va apărea în fruntea numărului următor — datorit colaboratorului nostru d. Dan Alecu.

Cu începere de astăzi, din cauza dimensiunilor hârtiei standard pe care o primim, ziarul nostru va apărea în formatul de față.

Cu prilejul consfătuirii președinților Camerelor agricole, ce a avut loc alaltăeri la Ministerul Agriculturii sub președinția d-lui Ministru Aurel Pană, s-a asigurată că din primele tractoare ce urmează a fi aduse curând din Germania, vor fi satisfăcute mai întâi nevoile județelor dobrogene.

Pierzând Buletinul populației eliberat de biroul Constanța pe numele Artin M. Artin, str. Eremia Grigorescu 23, îl declar nul. 106

Pierzând livretul de armată eliberat de Reg. 2 vânători de gardă No. 9, contig. 1931, gradul soldat, matricol 3408; pe numele Gheorghe P. Luca, str. I. Lahovari 77, îl declar nul în mâinile oricui s'ar găsi. 109

Pierzând Buletinul populației Constanța pe numele Olga Rotundu, strada Costache Negri No. 3, îl declar nul. 110

Pierzând Buletinul populației eliberat de biroul Constanța, pe numele Ștefanis Elangi, str. Polintinea-nu 48, îl declar nul. 107

Pierzând Buletinul populației eliberat de biroul Constanța pe numele Marin Toman, s.r. Mircea 51 bis, îl declar nul. 108

Pierzând Buletinul populației eliberat de biroul Constanța pe numele Gheorghiu Letterache str. Daciei No. 15 bis, îl declar nul. 112

Pierzând Buletinul populației Constanța și autorizația de intrare în port pe numele Munteanu Gheorghe, strada Râsurilor 14, le declar nule

De vânzare două locuri virane dintre care unul coș cu B-dul Regina Maria. A se adresa B dui Regina Maria No. 235.

Pierzând buletinul populației eliberat de biroul comunei Taraclia jud. Cahul, pe numele Derivoleov Maria, str. Ion Vodă 24, Constanța, îl declar nul.

Pierzând autorizația de intrare în port și Buletinul Populației Constanța, pe numele Hila Ana Constantin din str. Petru Vulcan 53, le declar nule.

Pierzând buletinul populației eliberat de biroul Constanța pe numele Orania Bădănac, domiciliată în str. Fulger 48, îl declar nul.

Pierzând Buletinul populației eliberat de biroul Constanța, pe numele Gheorghe Cuculici, str. Candiano Popescu No. 6, îl declar nul. 114

Caut să închiriez pentru avocat apartament cu camere, pivniță, lumină electrică, baie, singur în curte. A se adresa la star.